REPUBLIKA HRVATSKA
VARAŽDINSKA ŽUPANIJA
OPĆINA VIDOVEC
Općinsko vijeće Općine Vidovec

KLASA: 024-01/26-02/07
URBROJ: 2186-10-01/1-26-04
Vidovec, 07.09.2026.

ZAPISNIK
sa 01. izvanredne sjednice Općinskog vijeća Općine Vidovec, održane dana 07.09.2026. godine (utorak)

Sjednica Općinskog vijeća Općine Vidovec održala se u prostoriji Općine Vidovec, dvorana za sastanke, Trg svetog Vida 9, Vidovec.

Sjednica je započela u 19:00 sati.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća Općine Vidovec pozdravila je sve članove Općinskog vijeća Općine Vidovec, općinskog načelnika te djelatnice Jedinstvenog upravnog odjela Općine Vidovec.

UTVRĐIVANJE KVORUMA ČLANOVA OPĆINSKOG VIJEĆA :

Na početku same sjednice Općinskog vijeća Općine Vidovec, Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća utvrdila je da je sjednici prisutno 11 članova od 13 izabranih članova Općinskog vijeća Općine Vidovec, te da oni vijećnici kojih nema su se ispričali zbog nedolaska, a zatim konstatirala da kvorum postoji i da se može nastaviti sa daljnjim tijekom sjednice Općinskog vijeća Općine Vidovec te da će sve donijete odluke biti pravovaljane.

PRISUTNI ČLANOVI OPĆINSKOG VIJEĆA :
Ljubica Hosni, Ivančica Košić Čačić, Neven Hajsok, Mihael Blažeković, Ružica Pozder, Karmen Špiranec, Sebastijan Geček

SJEDNICI NISU PRISUSTVOVALI ČLANOVI OPĆINSKOG VIJEĆA: Slavko Melnjak, Danijel Mašić,

PREDSJEDNICA : Ljubica Hosni

OSTALI PRISUTNI :
Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec, Petra Rogina pročelnica Jedinstvenog upravnog odjela Općine Vidovec, Andreja Peharda referent-administrativna tajnica

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Lijepo vas pozdravljam, zahvaljujem vam što ste se odazvali na današnju prvu izvanrednu sjednicu Općinskog vijeća Općine Vidovec, sa dnevnim redom kojega ste primili. Prije nego pročitam dnevni red moram vas obavijestiti da sam 4. rujna dobila zahtjev od načelnika o sazivanju ove izvanredne sjednice. Sukladno dopisu, upravo smo tako i postupili i za današnju sjednicu predlažem sljedeći

DNEVNI RED

1. Razmatranje novonastalih okolnosti, eskalacije situacije i mogućih sigurnosnih rizika povezanih s projektom izgradnje spomen-obilježja poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima iz domovinskog rata, te mogućih posljedica za sigurnost mještana, općinskih dužnosnika i službenika, kao i za javni red i mir na području općine Vidovec,

2. Prijedlog odluke o obustavi daljnje realizacije projekta izgradnje spomen-obilježja poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima iz domovinskog rata.

Materijale ste zaprimili i dajem ovakav dnevni red na usvajanje. Tko je za ovakav dnevni red?

Tko je za? : 11 članova Vijeća
Tko je protiv? : 0
Ima li suzdržanih? : 0

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala vam lijepa, konstatiram da smo jednoglasno usvojili dnevni red za današnju izvanrednu sjednicu Općinskog vijeća Općine Vidovec, sa 11 glasova od 11 prisutnih članova Općinskog Vijeća“.

Petra Rogina pročelnica JUO Općine Vidovec:
„Samo bi skrenula pozornost da bi trebalo prvo glasati o opravdanosti sazivanja ove hitne izvanredne sjednice, znači prema članku 79. Poslovnika o radu Općinskog vijeća najprije se raspravlja i odlučuje o opravdanosti hitnog postupka, nakon čega se odlučuje o daljnjem održavanju sjednice“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala na sugestiji, dakle konstatiram da od 13 izabranih vijećnika 11 nas je prisutno. Ne znam da li se gospodin Melnjak ispričao, ali gospodin Mašić se ispričao. Dakle, u materijalima ste dobili prijedlog od strane općinskog načelnika prema predsjednici Vijeća o čemu se radi i kao što veli pročelnica, da li ste suglasni s nama da je bilo potrebno hitno sazivanje izvanredne sjednice Općinskog vijeća Općine Vidovec i da li smatrate da je ova sjednica sazvana opravdano“.

Tko je za? : 11 članova Vijeća
Tko je protiv? : 0
Ima li suzdržanih? : 0

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala vam lijepa, konstatiram da smo sa 11 glasova od 11 prisutnih članova Općinskog vijeća potvrdili opravdanost i hitnost sazivanja ove izvanredne sjednice Općinskog vijeća“.

Točka 1.
Razmatranje novonastalih okolnosti, eskalacije situacije i mogućih sigurnosnih rizika povezanih s projektom izgradnje spomen-obilježja poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima iz domovinskog rata, te mogućih posljedica za sigurnost mještana, općinskih dužnosnika i službenika, kao i za javni red i mir na području općine Vidovec

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Izglasali smo dnevni red, dakle prva točka dnevnog reda je kao što sam pročitala razmatranje novo nastalih okolnosti. Mislim da ste pročitali u principu ono što sam ja dobila od načelnika. Ako trebamo nešto dodatno objasniti odnosno, ako načelnik želi prije otvaranja rasprave još nešto dodati, načelniče izvolite".

Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec:
„Hvala predsjednice, sve vas lijepo pozdravljam. Na žalost evo zahtijevao sam da se danas sastanete kao vijećnici Općinskog vijeća Općine Vidovec, a vezano u tematiku i dnevni red koji ste dobili, koji sam predložio predsjednici Općinskog vijeća.
Osvrnuo bi se malo duže na sve ovo što se događa na području naše općine. Evo, kao što ste čuli, dana drugog rujna zaprimio sam obavijest Udruge branitelja i veterana domovinskog rata Općine Vidovec, o čijem ste sadržaju dobili informaciju.
Stoga sam nakon toga zatražio sazivanje izvanredne sjednice jer smo došli do trenutka u kojem više ne govorimo samo o različitim mišljenjima ili o nekom jednom općinskom projektu. Neslaganje je normalno. Kritika je legitimna, različiti pogledi su sastavni dio demokracije, ali kada rasprava preraste u pritisak, kada se u komunikaciji pojavljuju formulacije koje se mogu razumjeti kao zabrinjavajuće, kada se govori o posljedicama, tada mi kao lokalna vlast nemamo pravo okrenuti glavu i ponašati se kao da se ništa nije dogodilo. Ne zato da bismo bilo kome tu presuđivali, nego zato što smo odgovorni za ljude, za mir u našoj zajednici i slobodno funkcioniranje demokratski odabranih institucija. Prije svega želim podsjetiti kako smo do odluke o lokaciji spomen obilježja uopće došli.
O tome nisam odlučio sam. Svoje mišljenje iznijele su obitelji poginulih i nestalih branitelja. Svoje mišljenje iznijele su i braniteljske udruge postrojbe čiji su pripadnici bili naši poginuli i nestali hrvatski branitelji.
O svemu tome je osnovano i Povjerenstvo od strane vas kao Općinskog vijeća. Nakon toga raspravljalo je o tome i Općinsko vijeće. I na kraju ste većinom glasova demokratskih i izabranih vas Vijećnika donesli odluku.
I Vijeće je tu odlučilo. To je demokratski postupak. Netko se s tom odlukom može slagati, a netko ne mora, netko može smatrati da je odluka pogrešna i ima to pravo reći, ima pravo i kritizirati. To pravo ni ja, a mislim da ni vi nikome ne osporavano. Ali postoji tu velika razlika među prava na mišljenje i prava na odlučivanje.
Pravo na mišljenje nije pravo na vlastitu odluku. U demokraciji se ponekad ostane u manjini i to ne znači poraz demokracije, to je zapravo ta demokracija o kojoj govorimo.
Zato se moramo zapitati po kojem bi demokratskom principu jedna udruga s područja općine mogla sebi uzeti za pravo da upravo njezin stav mora biti iznad mišljenja svih ostalih. Iznad mišljenja obitelji, poginulih i nestalih. Iznad mišljenja drugih braniteljskih udruga, postrojbi kojima su ti naši hrvatski branitelji pripadali.
Iznad općinskog Povjerenstva i konačno iznad većine vas demokratski izabranih članova Općinskog vijeća. Tko je uopće kome dao takvu ovlast? Udruga ima pravo predlagati, ima pravo biti protiv, ima pravo kritizirati, ali nema pravo svoj stav proglasiti jedinim dopuštenim stavom niti sebi prisvojiti ovlast odlučivanja koju nema. Nijedna udruga ili pojedinac ne mogu sami sebe proglasiti jednim tumačem onoga što poginuli i nestali hrvatski branitelji znače ovoj zajednici.

Ne možemo govoriti da poštujemo poginule i nestale, a istodobno smatrati da mišljenje njihovih obitelji vrijedi samo kad se podudara s našim. I ne možemo govoriti u ime svih branitelja, ako među samim braniteljima postoje različita mišljenja. Tu želim napraviti jednu vrlo važnu razliku.
Ne želim cijelu udrugu niti sve njezine članove poistovjećivati s pojedincima koji oblikuju komunikaciju i nastup prema Općini. Udruga okuplja velik broj ljudi. Ne želim pretpostavljati da je svaki njezin član upoznat sa sadržajem svakog dopisa, da je sudjelovao njegovom sastavljanju ili da se slaže sa svakom riječi i svakom formulacijom koja je u ime Udruge upućena.
Odgovornost za napisanu i izgovorenu riječ mora biti prije svega odgovornost onoga koji ju je oblikovao, odobrio i uputio, a ne automatski svakoga koji je član neke Udruge. Zato smatram da ovo nije sukob Općine s braniteljima, nije ni sukob Općine sa svim članovima jedne Udruge. Ovdje govorimo o konkretnom načinu komunikacije pojedinca i konkretnom pokušaju utjecaja na odluku općine.
Pitam se gdje je tome kraj? Ako su obitelji iznesli mišljenje, braniteljske udruge, Povjerenstvo je provelo raspravu, donijelo prijedlog, Općinsko vijeće većinom glasova donijelo odluku, koliko puta zapravo vi kao vijećnici tu morate ponovno odlučivati? Sve dok rezultat ne bude onakav, kakav zahtjeva onaj tko nije zadovoljen. A što ćemo sutra? Što kada neka druga skupina ljudi ne bude zadovoljna odlukom u cesti, vrtiću, društvenom domu, prostornom planu i u nekom drugom projektu? Hoćete li i njoj kao vijećnici Općinskog vijeća priznati pravo veta? Ako bilo koja pojedina skupina ljudi bez obzira na svoju brojnost pritiskom može dobiti veću političku snagu od demokratske procedure i većine odluka Općinskog vijeća, onda se moramo zapitati čemu služi izbori i čemu služi ovo općinsko predstavničko tijelo. Institucije ne postoje samo onda kad nam se sviđaju njihove odluke.
Da je sve ostalo na neslaganju ove sjednice vjerojatno ne bilo. Da smo ostali na različitim stavovima, dopisima, kritikama i argumentima, danas vjerojatno ne bismo imali ovu izvanrednu sjednicu. Ali situacija je eskalirala.
Pojavljuju se izraze i slike koje promatrane u kontekstu cijelog pisma mogu otvoriti pitanje moguće prijetnje javnom redu i miru i sigurnosti naših mještana. Tu ponovo postavljamo pitanje do koje se granice namjerava ići. Za takav zaključak nemamo pravo bez odgovarajuće procjene, ali jednako tako nemamo pravo ni ignorirati mogućnost da takva retorika promatrana zajedno sa ostatkom komunikacije može biti shvaćena kao upozorenje na ozbiljnu eskalaciju.
I upravo zato takve riječi nećemo ni dramatizirati ni umanjivati. Treba ih ozbiljno procijeniti.
S političke i demokratske strane odgovor mora biti vrlo jednostavan.
Zastrašivanje nije demokratska procedura. Ako bi prijetnja postala učinkovitija od argumenata, a pritisak učinkovitiji od glasovanja, tada bismo imali mnogo veći problem od lokacije jednog spomen obilježja. Hrvatski branitelji zaslužuju poštovanje, ali pravila moraju vrijediti za sve.
Tu želim biti potpuno jasan. Hrvatski branitelj imao je moje duboko i trajno poštovanje za ono što su učinili u obrani Republike Hrvatske. To nitko, a vjerujem niti vi kao vijećnici, ne dovodi u pitanje.
Ali upravo zato moramo razlikovati poštovanje prema hrvatskim braniteljima kao cjelini od postupaka pojedinaca. Poštovanje nije podilaženje. Zahvalnost nije poslušnost.
Zasluge iz prošlosti ne mogu značiti da danas za jedne ljude vrijede jedna pravila, a za druge druga. Braniteljski status ne daje nikome pravo da prijetnjom ili zastrašivanjem nameće svoju volju drugim ljudima ili demokratski izabranim institucijama. Država za koju su se hrvatski branitelji borili počiva upravo na tome, na zakonu, demokratskim institucijama i jednakosti svih građana.

Zato ćemo braniteljske zasluge poštovati, ali institucije moraju poštovati i same sebe. Pred institucijama moraju vrijediti ista pravila za sve. Sad ovdje više ne govorimo danas samo o tome tko je u pravu.
Mislim da danas moramo raspraviti o sigurnosti ljudi u našoj općini. O našim mještanima, općinskim službenicima, o vijećnicima i dužnosnicima, o članovima povjerenstva, o ljudima koji su sudjelovali o daljnjoj realizaciji ovog projekta, a napose o javnom redu i miru na području naše općine. Nije na nama da utvrđujemo hoće li neko svoje riječi pretvoriti u djela.
Nije na nama da utvrđujemo postoji li konkretna opasnost od sukoba. Nije na nama ni da dajemo pravne kvalifikacije pojedinim porukama. Za to postoje nadležne institucije Republike Hrvatske.
I one bi svako u okviru svojih ovlasti trebale procijeniti sigurnosnu situaciju. Zbog toga je i danas održana sjednica Općinskog povjerenstva za prevenciju na kojoj smo raspravljali o današnjoj tematici koja je sada i pred vama.
Poštovane Vijećnice i Vijećnici, ovo Vijeće je već donijelo odluku. Ta odluka je ponavljam donijeta demokratski i to ne treba ponovo naglašavati, ali okolnosti u kojima bi se ona danas trebala provoditi, više nisu iste kao onda kada smo je donosili.
Zato predlažem da se ta odluka stavi izvan snage. I želim da bude potpuno jasno zašto. Ne zato što prethodna odluka nije bila demokratska, bila je.
Ne zato što je manjina postala većina, nije. Ne zato što mišljenje obitelji više nije važno, jeste važno. Ne zato što braniteljske udruge postrojbi kojima su pripadali poginuli i nestali hrvatski branitelji nisu važne, itekako su važne.
Ne zato što jednoj udruzi priznajemo pravo da pritiskom određuje gdje će Općina Vidovec postaviti spomen obilježje. Takvo pravo nema. I pitamo se zašto onda odluku stavljamo izvan snage.
Prvenstveno zbog odgovornosti, kao što sam napomenuo zbog bitno promijenjenih okolnosti i zbog mogućnosti daljnje eskalacije. I zato što nijedan općinski projekt zapravo nije važan od naših ljudi. Ako moramo birati između nastavka jednog projekta u ovakvim okolnostima i sprječavanja mogućeg fizičkog sukoba, nereda ili ugrožavanja ljudi, za mene tu nema dvojbe.
Nijedan spomenik, nijedna lokacija, nijedan projekt nisu vrijedni toga da zbog toga netko bude ugrožen. I nakon današnje sjednice nitko ovo ne proglašava pobjedom. Ovdje nema pobjednika.
Ako demokratski izabrano Općinsko vijeće zbog novo nastalih okolnosti mora razmatrati stavljanje vlastite odluke izvan snage radi moguće eskalacije, to nije razlog za slavlje. To je razlog zapravo da se svi skupa ozbiljno zapitamo dokud smo došli zbog ovoga. Ne odlučujemo zbog straha, ali nećemo odlučivati ni zbog inata.
Nećemo nastaviti projekt samo da bi smo dokazivali da nas nitko ne može zaustaviti. Ako smo svjesni sigurnosnog rizika, a svejedno krenemo u nastavak zato samo da pokažemo da smo jači, to nije hrabrost. To je neodgovornost, a naša zadaća nije dokazati tko je jači, naša zadaća je zaštititi ljude i zato svakog od vas pitam ako pred sobom imamo komunikaciju koja se može razumjeti kao zabrinjavajuća, možemo li je jednostavno zanemariti?
Ako se govori o posljedicama i koriste formulacije koje mogu upućivati na eliminaciju nekog iz demokratskog poredaka ili političkog života, možemo li se ponašati kao da ih nismo pročitali? Trebamo li čekati da se stvarno nešto dogodi kako bismo tek tada rekli da je situacija bila ozbiljna? I ako se sutra nešto dogodi, hoće li biti dovoljno reći mislili smo da su to bile samo riječi. Meni to neće biti dovoljno. Kao načelnik nisam spreman jednog dana stati pred građane općine Vidovec i reći, znali smo, situacija je eskalirala, vidjeli smo upozoravajuće poruke, ali smo nastavili samo zato da ne bi izgledalo da smo pustili.
Takvu odgovornost ne želim preuzeti. Ponavljam, zato danas ne odlučujemo tko je pobijedio, odlučujemo ono što je odgovorno prema ljudima i prema Općini Vidovec.

Demokracija, ponavljam, nije pravo najglasnijega da dobije ono što želi, ali nije ni tvrdoglavost institucije koja mora provesti svoju odluku po svaku cijenu bez obzira na promijenjene okolnosti.
Demokracija je pravo institucije da odluči, ali je i odgovornost te institucije da ponovo odluči kada okolnosti postanu ozbiljno drugačije. Ako moram birati između ovog projekta i zaštite i sigurnosti i mira naše zajednice, moj izbor je tu jasan, biram ljude, biram mir, biram odgovornost. I kad sam danas mislio da će prevladati razum i na druge strane, evo nas kod novog dopisa udruge gdje traže skidanje slike poginulog hrvatskog branitelja Ivice Cecelje sa spomen ploče općine čija obitelj živi u Prekno preko 30 godina.
Tu sam zaista konsterniran dokle pojedinci mogu ići. Šta je sljedeće? Tražiti da se obitelj Cecelja, supruga i djeca poginulog hrvatskog branitelja isele iz naše općine? Na vama je, poštovane Vijećnice i Vijećnici da danas nakon što je pročitana obavijest, odnosno dopisi udruge hrvatskih branitelja i veterana domovinskog rata Općine Vidovec upućeni meni i vama, donesete odluku kojom ćete zapravo pokazati da ste izabrani da odlučujete odgovorno, slobodno i prije svega u interesu ljudi i mira u našoj zajednici. Vi ste demokratski zabrani Vijećnici i na vas nitko ne može vršiti pritisak ili zahtijevati da glasate prema nečijoj uputi.
Svojim izborom i prisegom obavezali ste se da ćete odlučivati u interesu Općine Vidove.
I na kraju moram nešto reći osobno, da osjećam stvarno veliko razočaranje i neizmjernu žalost zbog svega do čega smo došli. Jer sve je počelo jednom lijepom, iskrenom, plemenitom inicijativom uz želju da odamo počast poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata.
Ljudima koji su zapravo dali ono najvrijednije što su imali. Željeli smo stvoriti mjesto pijeteta, zahvalnosti i trajnog sjećanja na naše poginule i nestale hrvatske branitelje. Nismo htjeli stvoriti mjesto podjela, sukoba, ne razlog za prijetnje, pritiske i optuživanja.
Umjesto da nas sjećanje za naše poginule i nestale branitelje ujedini, došli smo do ove izvanredne sjednice na kojoj govorimo o pritiscima, mogućoj eskalaciji i sigurnosti naših ljudi.
Najviše od svega žao mi je upravo njih, zbog naših poginulih i nestalih hrvatskih branitelja, jer oni zaslužuju sigurno više od ovog. Njihova žrtva zaslužuje dostojanstvo, njihovo ime zaslužuje poštovanje, njihova uspomena zaslužuje da nas se okuplja, a ne da nas razdvaja pet metara lijevo ili deset metara desno.
I zato želim vjerovati da ćemo jednom ponovo biti sposobni vratiti se onome od čega je sve počelo. Jednostavno i iskreno želim da svojim herojima kažemo nismo vas zaboravili. Hvala vam“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala načelniče. Mislim da nema potrebe ništa dodati, osim ako imate neka dodatna pitanja, otvaram raspravu o hitnosti sazivanja izvanredne sjednice. Izvolite“.

David Šantek član Općinskog vijeća:
„Znači, ako se sazvala, ja sam glasao da je opravdano, ali pa ne može se bez materijala, bar njihovog ili bar da to vi javno objavite kaj su oni vama poslali. Znači, te kontekste, ne znam, možda je interna vaša neka komunikacija, kaj te fraze znače.
Mislim, one same po sebi znače određenu prijetnju, ali ja ne znam, vi ste godinama komunicirali s tim ljudima. Ja ne znam da li ta odluka uopće mijenja, da li će oni odustati, ja vjerujem da je konkretan povod da će oni na Zeljarijadi reagirati. Je to konkretan povod ili ovaj dopis?“

Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec:
„Pa prvenstveno ovoj dopis, ove teške riječi, sve ove slike, odnosno konotacije koje se mogu izvući iz ovog dopisa. Mi smo imali naznaku odnosno vijesti da se sprema nekakvi protest, ali nakon ovih dopisa, prvog dopisa kojeg sam primio, danas je, kako sam rekao, došao drugi“.
Mislim da ova situacija, procijenio sam da situacija stvarno postoje ozbiljna. Komunikaciju sa udrugom privatno nemam nikakvu. Ono što smo imali, imali smo sve kroz povjerenstvo, kroz sastanke koje smo održavali.
Na prvo pismo sam im, odnosno dopis koji ste dobili, ja odgovorio suzdržano. Na ovo drugo nisam jednostavno stigao jer danas je stiglo, obavili smo sastanke i sa obiteljima poginulih i nestali hrvatskih branitelja i sa povjerenstvom našim općinskim.
Bio je i nazočan načelnik policijske postaje Varaždin gospodin Sakač. Svi članovi povjerenstva su izrazili zgražanje ovim načinom i postupkom. Ja iskreno nikad nisam imao osobno nikakav sukob ni sa predsjednikom udruge, a ni sa užim vodstvom udruge niti sam dolazio u nekakav konflikt, bio sam i član te udruge do eskalacije ovih sukoba, kad sam tražio da me se ispiše iz članstva. Aktivno sam sudjelovao u svim njihovim aktivnostima. Primio sam i nekoliko direktnih prijetnja, a to su bile na sastanku ovdje kad je održano jednog utorka, a u ponedjeljak smo imali u Županiji sastanak sa Županom i sa svim udrugama dogovorili smo se da ipak tu sjednemo u utorak na večer da probamo izgladiti situaciju, situacija je tek tu eksplodirala, izvrijeđana je gospođa Cecelja, spominjan je grob njezinog supruga da se ne nalazi na području naše općine. Meni je osobno zaprijetio dopredsjednik udruge da ću imati besane noći i ja sam prešao preko toga.
Kasnije, nakon onog prosvjeda koji se desio kod obilježavanja dana Općine, nisam odlazio tamo, išao je Župan i zamjenica, zamjenica je također bila jako izvrijeđana opet od čovjeka koji nije stanovnik naše Općine, ali ni to nema veze, on je član udruge, a članovi udruge mogu biti iz područja drugih Općina. Jako na bezobrazan način sa psovkama i što me posebno žalosti, jednostavno od tog drugog dana jako sam razmišljao što napraviti.
Razgovarao sam sa predsjednicom Općinskog vijeća, nismo htjeli raditi nekakvu, ne znam, paniku, ali mislim da i ono kaj si David dobro pitao, di je tu kraj. Ja sad to ne vidim nakon ovog dana da se traži skidanje slike jednog poginulo hrvatskog branitelja, da smo došli do toga da danas njegova supruga veli stavite neku crnu, bijelu krpu, pokrijte ga samo da se smiri, da se ja više ne bojim za svoju djecu i za sebe kad prolazim kroz Općinu Vidovec. Gospođa koja tu živi 30 godina, na to smo došli, ne znam“.

Krunoslav Bistrović član Općinskog vijeća:
„ Ja mislim da to nije nikakav način komunikacije sa ovim riječima previše baratati, ne bojim se da bi tu netko nekome nekaj napravio i mislim da smo mi tu previše svi skupa, možda su riječi malo pregrube, ali moje mišljenje je da je na to možda trebalo već prije reagirati i na neki način, vidjelo se u kojem se smjeru ide i na neki način razgovarati sa njima, ako je bilo moguće. Ja nisam bio prisutan, ne znam, nisam bio na Povjerenstvu i nisam bio prisutan tim sastancima, ali mislim da je malo predaleko otišlo, tako da, moje mišljenje je da nismo trebali uopće na taj način do tog čina uopće doći. Evo, to je moje osobno mišljenje, mislim da to nije razgovor normalan da to već, ako se moramo izvanredno sastajati radi takve stvari, da smo možda trebali malo prije već reagirati u nekom drugom smjeru, evo, samo toliko“.

Karmen Špiranec članica Općinskog vijeća:
„Ja bih možda samo rekla da sam šokirana. Ja sam šokirana, ja nisam uopće imala pojma da do te razine su došle razmirice, sukobi. Znala sam ono da su bili prosvjedi za vrijeme i načula da će biti, ali znam i kad smo glasili, da ja osobno sam rekla da ne vidim problem u tome, ali nisam niti na kraj pameti imala, niti sanjala, da do te mjere se oni osjećaju povrijeđeni, da do te mjere se bilo tko treba osjećati nesigurno ili na bilo koji, mislim, šokantno mi je ovo, evo.

Ja smatram da živimo u nekakvoj sredini, svi se međusobno poznajemo, evo, ja samo vam izražavam svoju nevjericu da do te mjere je situacija eskalirala“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala. Ja bi ponovila, ne znam da li je to netko od vas, ili netko drugi, bilo bi mi jako drago da taj netko otvoreno veli da ja sam taj koji komunicira sa braniteljima. Ja sam ostala zaprepaštena danas kada sam čula da je gospodin Serini donio danas taj dopis, tražio da se umnoži dopis i da se podijeli svim vijećnicima.
Ukoliko se to ne bude učinilo, njegovi vijećnici ga budu o tome obavijestili. Ako smo do toga došli da imamo naše i vaše, njegove, tvoje vijećnike, ja osobno mislim da smo mi ekipa demokratski zabrana, svaki iz svoje stranke, svaki iz svoje liste.
Jako mi je žao da gospodina Mašića nema danas na sjednici, vjerujem da opravdano, jer postoji i tonski zapisi, ako se sjećate, na onoj sjednici kad smo glasili, kad su gospodin Mašić i Šantek ostali suzdržani i uz jednu dosta lošu rečenicu od gospodina Mašića da je primio prijeteće poruke i da ne zna zakaj se to nije nekak drugač, malo treba razmisliti, kak to inače on u svojem stilu zna reći.
Činjenica je da je to eskaliralo jako daleko, činjenica je da postoje snimke i od vrijeđanja na onom sastavku, da nije postojala apsolutno nikakva volja oko razgovora, a isto tak je činjenica da smo danas imali sastanak sa obiteljima poginulih i nestalih branitelja, gdje su između ostaloga oni strašno razočarani, jer sudjelujući na svim mogućim manifestacijama diljem lijepe naše, sve posvud slušaju od nadređenih u braniteljskim udrugama i ministarstvima branitelja jednu te istu rečenicu, a to je da su obitelji poginulih i nestalih branitelja iznad svih. Da oni imaju određeno mjesto u ovoj suverenoj državi, da su oni izgubili članove svojih obitelji i da ih treba uvažavati i da imaju pravo glasa i ako ih ikad itko negdje zakine onda se moraju obratiti direktno Ministarstvu što su oni danas i od nas tražili da pošaljemo dopis prema ministru Medvedu i ako od ministra Medveda dobijemo očitovanje da zbog navedenih činjenica koje traže branitelji, izrežemo, preslikamo, išaramo, ne znam koju riječ bi tu koristila, sliku poginulog branitelja Ivice Cecelja, onda ćemo mi to učiniti, opet velim isključivo na zahtjev obitelji koje traže da ih ministar Medved primi na razgovor.
Nakon toga, kao što je rekao načelnik, održala se sjednica Povjerenstva za prevenciju, međutim moram priznati da su ostali zgroženi sa tekstom kojega su dobili na uvid, ne mogu vjerovati da je to retorika. Bio je između ostalih prisutan, kompletno članovi koji su komentirali da baš i te riječi koje su oni koristili u dopisu nigdje ne stoje u njihovoj povelji. To je figurativno mašta pojedinca koristila, a ja osobno moram priznati i vama, a to sam rekla i načelniku, kad sam ja pročitala rečenicu da se pojavio „jači pas“ s velikim slovom koji je postao krvoločniji, dakle u cijelom tom kontekstu dopisa mislim da je najvažniji upravo taj odlomak u kojem se govori „kocka je bačena, da li ste spremni na posljedice“. To su prijetnje i mislim da tu ne treba ostati imun. Ja ne želim hodati niti po općini niti po mjestu ili ne znam gdje i da razmišljam da li će mi netko na bilo koji način ugroziti moje zdravlje, moj život, dakle ne samo mene, nego i ono kaj je rekao načelnik, mi smo odgovorni da ni u jednom momentu sigurnost ljudi, njihovo zdravlje i život i imovina koju imamo mogu doći u nekakvo upitno stanje od pojedinaca da ga narušavaju. Ovo što je David pitao, ja sam to danas pitala policiju da li imaju nekakva saznanja o prijavljenom prosvjedu i rekli su da nemaju nikakvu najavu prosvjeda. Mislim da prosvjed nije toliko ni važan, neka oni fučkaju, neka oni se iživljavaju, neka oni imaju svoju tu predstavu ako ih to zadovoljava, ali je vrlo upitno da su ti isti branitelji rekli da će odraditi između ostaloga svoje aktivnosti za koje su tražili novce i da onda se budu između ostalog ugasili, međutim prije toga očito žele posijati veliko sjeme mržnje, nervoze, neugodnosti, ne velim čak ni straha jer između granice straha i nelagode vrlo je mala granica, ali kad se čovjek ne osjeća dobro u okruženju u kojem živiš i radiš, mislim da baš i nije najbolje.

Između ostalog mislim da su tu ugroženi i svi ovi koji rade na Općini s obzirom da su gospoda branitelji u istoj zgradi. Nažalost mnogi su prijetili prije i nisu ih ozbiljno shvaćali. Ja ovdje ne tvrdim ili ne pretpostavljam da oni misle nešto jako gorega, ružnoga, ali mislim da nije za zgore da budemo oprezni i da ne dozvolimo apsolutno nikome da nas na bilo koji način dovede u nekakvu nesigurnost. Zato molim, vraćam se na početak, ja bi željela znati koji su to vijećnici braniteljski. Koji to vijećnici su dobili zadatak danas da obavijeste branitelje o između ostaloga o načinu na koji budemo mi raspravljali, da li vam budemo dali dopise ili van ne budemo dali dopise. Ispada da po onome kako su neki izjavili da su odluke naše komad papira, ja nikad nisam smatrala da su naše odluke komad papira nego su odluke koje obvezuju nas, načelnika i u principu sve aktivnosti koje se događaju na nivou naše lokalne zajednice. Imajte hrabrosti i recite mene su zvali, od mene su tražili to to i to, možda budemo i kompletnu sliku dobili drugačiju, možda nema razloga za bilo kakvu paniku, možda nešto znate što u principu oni niti su napisali niti mi znamo. Izvolite“.

David Šantek član Općinskog vijeća:
„Ja sam tražio dopis od njih, o čemu se tu radi, kaj su oni poslali konkretno načelniku. To ne znači da sam ja vijećnik nečiji. Kako bi ja mogao biti njihov vijećnik, oni su tu od 2017, vijeće su tu imali kontra nas kad su bili izbori, kako bi ja mogao bio nečiji vijećnik, ja sam tu dvije odluke, imamo dvije odluke o braniteljima, sad sam ja kao suzdržani, ja sam ko pink ponk loptica, dobim tu na sjednici, niti nismo dobili materijale kad se prvi puta glasalo i pisalo je rasprava, a ne glasanje konkretno o lokaciji i zbog toga sam bio suzdržani i to sam onda rekao. I sad opet sam prvi rekao da nismo dobili dopis nego su izvučene tri rečenice i šta ja znam šta je u dopisu, ja sam rekao te rečenice same po sebi zvuče kako zvuče, ne znam ja, oni na kraju su napisali da oni neče nikoga povrijediti. Ja se slažem sa vama da ne bi netko došao nekoga maltretirao“.

Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec:
„Od kud si ti znao za taj dopis?“

David Šantek član Općinskog vijeća:
„Pa vi ste napisali da ste dobili prijetnju. Ja sam pitao kakva je to prijetnja, koji je to dopis načelniku, od kuda je on te tri rečenice izvukao, jučer na utakmici, za taj drugi nisam ni znao, ja sam pitao kakav je to dopis di su te tri rečenice, ja sam to tražio za sebe…“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„On nezgodno koristi riječi koje je tu spomenuo između ostalog“.

Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec:
„Mi se susrećemo na kavi ali nije da oni, ne vrši nitko pritisak na mene, mislim oni su govorili o tome…zanimalo me kaj se konkretno dogodilo. Ja isto mislim da je to predaleko otišlo, ja sam mislio da se bude to speglalo, ali evo, ne znam“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Ima još netko viđenje svega toga. U materijalima ste između ostalog dobili prijedlog odluke o obustavi daljnje realizacije projekta izgradnje spomen-obilježja. Prema procjeni načelnika mislimo da je to ustvari nekakav put prema nekakvom miru. Netočnih navoda ima u onom njihovom onom dopisu, dakle nitko nije njima rekao da se sedam godina ne smije u parku Patačić nešto graditi, decidirano imaju i dopis u kojem je pisalo da 5 godina i dato im je do znanja da se do 2030. godine ne smije ništa graditi odnosno prenamjena bilo kakva raditi tog

parka, tako da iz kojeg konteksta su oni to izvadili ne znam, u svakom slučaju pred vama je prijedlog odluke o obustavi daljnje realizacije i dajem odluku na glasanje“.

Tko je za ?: 11 članova Vijeća
Tko je suzdržani ?: 0
Ima li protiv ?: 0

„Hvala vam lijepa. Konstatiram da smo sa 11 glasova „za“ jednoglasno prihvatili odnosno donijeli odluku o obustavi daljnje realizacije projekta izgradnje spomen-obilježja“.

Točka 2.
Prijedlog odluke o obustavi daljnje realizacije projekta izgradnje spomen-obilježja poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima iz domovinskog rata

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Druga točka dnevnog reda je, o kojoj se možda i ne slažemo svi jednako, na što imamo pravo, između ostaloga to je ja bi rekla dopuna druge točke, s obzirom da se pretpostavlja da je to nekakva prijetnja, teško je definirati u kojem obliku i kakva, ali imam prema vama nekoliko pitanja. Prvo da li mislite da pisma trebamo dostaviti nadležnim tijelima kao što između ostaloga i piše u dopisima od strane načelnika jer naravno mi nismo ti koji bi mogli okvalificirati i raditi nekakvu našu procjenu da li je nešto prijetnja ili ne, za to postoje određene institucije. Da li da pisma dostavimo u Varaždin policiji koja bude onda napravila jedno iščitavanje sa Državnim odvjetništvom ili da utvrde da li tu postoje bilo kakve okolnosti zabrinjavajuće ili da to za sada ne šaljemo. Kakvo je vaše mišljenje?
Dakle, načelnik PU Varaždinske nam je rekao da mu sutra javimo da li je Vijeće donijelo odluku da materijale koje smo primili, ova dva dopisa, dostavimo u MUP i da oni u principu utvrde nekakve nelogičnosti odnosno prijetnje i da po potrebi između ostaloga i obave razgovore sa pojedinim ljudima. Da li je u ovom momentu tu potrebno ili nije? Recite, molim vas svoje mišljenje.“

Krunoslav Bistrović član Općinskog vijeća:
„Evo ja mislim da sa ovom odlukom, koju su oni tražili, da smo mi njih zadovoljili. Sad ako idemo to slati, da dolijemo još ulje na vatru, da ne bi se još to malo proširilo. Mislim ja to tak laički gledam, znači ako si nekome pustio nekaj sad ideš po drugoj strani ga opet diskriminirat, izdvajat iz mase, koliko je njih branitelja, to je moje osobno mišljenje, da ne bi tu se netko opet našao jer nikad ne znaš tko kako razmišlja, unaprijed sam rekao već prije da ne smatram da bi ne znam oni kaj napravili, jer ipak tu žive, djeca su im tu i familije, da tako daleko ako si imalo u glavi čisti da ne bi išao to raditi, s time da ih sa ovime još ne spotisnemo jer s ovom odlukom smo znači prihvatili sve njihove zahtjeve koje su u biti prema nama uputili. To je moje mišljenje.“

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Ja osobno mislim, da niti nitko od vas nema pravo koristiti, nemoj mi zamjeriti Kruno, baš ovu rečenicu, znači mi odluku nismo donesli da bi prihvatili njihove zahtjeve. Mi smo donesli odluku, smatrajući da u ovom momentu nisu okolnosti takve da bi mogli nastaviti sa projektom, s obzirom na njihove dopise. I ono što je načelnik nekoliko puta danas spomenuo, nitko u ovoj priči nije ni pobjednik ni gubitnik. Ovo je naša procjena na temelju svega, saslušajući i obitelji koji izričito traže da oni budu zaštićeni, da ako bude došlo do toga da će oni još osobno tražiti, ako budu još djeca i od Cecelje i nekih drugih koji su dobivali udarce ispod pojasa kaj je više

nego ružno, da će oni osobno tražiti svoju zaštitu sebe i članova svojih obitelji. Mislim da smo upravo zbog toga mi danas stavili van snage odluku o izgradnji spomenika.
Da li se budu stvorili uvjeti za dvije godine, za godinu ili tri ili nikada da se ne izgradi u Vidovcu spomenik, mislim da bude to vrijeme pokazalo koje je pred nama.
Ali i ja sam bila mišljenja kad smo razgovarali na početku i zato su nam i dali nekakvo vrijeme odnosno sutra nakon sjednice da ih obavijestimo, bojim se da ne bi kad se stiša malo vatra da ne bukne daleko još veća, zato velim odluka mora biti zajednička svih nas, iako vas je većina se utišala.
Drugo moje sljedeće pitanje glasi da li ovo treba ostati u ova četiri zida ili o ovome svemu treba obavijestiti javnost?“

Karmen Špiranec članica Općinskog vijeća:
„Ja bi zapravo na tragu onoga što je rekao Kruno, nemojte mu vagati svaku riječ jer mislim da čovjek i nije imao nikakvu lošu namjeru niti ništa, svi smo na istom tragu al stvarno, stvarno bi bila još više razočarana da ova priča bude općina slučaj i ako stvarno još idemo, nekako to je sad nekakvo krizno komuniciranje, to uvijek može biti na ovaj ili onaj način, ali meni se čini da s obzirom na ovu retoriku, ja sam čitala to pismo, ne budem išla u detalje analizirati svoje zamjerke iz nekakve druge osnove, ali bojim se da stvarno bi ispalo ok, sad smo ovo stavili izvan snage, sad ste vi tu nešto nama priprijetili, ali eto sad vas budemo stisnuli na ovaj ili onaj način i da stvarno stvari ne eskaliraju. Ja sam uvjerena kao i Kruno i vjerujem velika većina vas da će priča tu stati i stvarno ne bih išla sa time u javnost jer to je stvarno sramota da na jedan takav način, ne znam koje je vaše mišljenje, evo ja sam žalosna da uopće na ovaj način mi ko ljudi, nema nas puno, ima nas sve manje, imamo potrebe jedni prema drugima biti zločesti ili prema drugima biti takvi ili ovakvi, ja razumijem da postoje različita mišljenja. Postoje različite metode ovo je zadnja koja je prihvatljiva, ali bojim se ako sad još idemo ne bih rekla tjerati mak na konac, u pravu bi bili apsolutno, ali mislim da nam to možda nije mudro.“

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala Karmen. Ružice što vi mislite, mislim budem vas prozvala s obzirom da se nećete javiti ovo je preozbiljna situacija da bi netko otišao od tuda i rekao poslije glej nisam se htio u to uopće uključiti, mislim da je to tak, nije važno, dajte recite svoje mišljenje da zauzmemo određeni stav i toga se budemo držali.“

Ružica Pozder članica Općinskog vijeća:
„Ja mislim da naši mještani već dosta dugo, koliko čujem, navode neke sukobe između Općine i zbog toga vjerujem da oni znaju o čemu se radi. E sad kako će oni reagirati to ne znam. Mislim na to kako će ljudi reagirati da li je pametno to da stavljamo van snage. Sad dalje da idemo sa time van, ljudi to već znaju“.

Mihael Blažeković član Općinskog vijeća:
„Složio bi se sa time da ne trebamo ih tužiti ili prijaviti policiji, no smatram da bi trebali za Zeljarijadu pojačati nadzor jer očekujem da ne izglasamo da se makne ime gospodina Cecelja s ploče, a oni to izričito traže u ovom drugom svojem dopisu, a ja očekujem od vas svih da nećemo se spustiti na taj nivou da izbacujemo čovjeka sa slike pa bi samim time načelno bi se taj sukob vjerojatno na manji obujam nastavio, mada bi trebalo na neki način osigurati održavanje manifestacije, a da bih prijavljivao sad to ne bih, tu se slažem to bi bilo dolijevanje ulja na vatru, ali sad zbog ove druge eventualne naše odluke smatram da bi bilo dobro da provjerimo sa policijom da li je moguće tokom održavanja svečane sjednice vrlo vjerojatno je

tu mogući cilj, sumnjam da bi bio ne znam na Grill chill ili nešto slično, nekakav oblik prosvjeda, pa da oni znaju dali se nešto priprema ili ne priprema.
To je moje mišljenje i smatram da ne bi trebalo donijeti odluku da se makne ime i prezime čovjeka koji je poginuo sa ove slike, a kamoli naglašavanje da li on je ili nije heroj domovinskog rata kao što piše u drugom dijelu dopisa.
Što se tiče samih branitelja, evo ja osobno mislim da sam možda i najmlađi vijećnik od svih nas i nemam toliko kontakta sa braniteljima, pardon Sebastijan je najmlađi. Nisam ništa se susretao sa njima iskreno niti ja nemam ništa protiv branitelja ali smatram da u 2026. ovakve ucjene i prijetnje su u najmanju ruku nepotrebne, a kamoli da se mi koji to nismo možda ni doživjeli na taj način taj Domovinski rat, zapravo je to maltretiranje svih mještana općine Vidovec koje se sad kanaliziralo na gospodina načelnika, a samim time i na nas vijećnike što je nepotrebno. Podržavam ovu odluku da stavimo ovo izvan snage, ali i podržavam odluku, možda je to malo drugačije od drugih mišljenja, da idemo u javnost da je odluka povućena zbog sigurnosnih razloga bez navođenja njihovog dopisa, smatram da to ipak ne bi trebalo objavljivati. Po meni bi mi trebali objasniti na neki način zašto smo odustali trenutno od izrade projekta sad. Općinske odluke i onako vrlo mali broj ljudi pretpostavljam čita na općinskim stranicama i sad da li će se to kanalizirati kroz naš odnos s ljudima ili kako će to tko prezentirat ne znam, možda bi bilo dobro da razmislimo ili da pitamo nekoga kako bi bilo najbolje da objavimo ovakvu vrstu odluke“.

Ivančica Košić Čačić članica Općinskog vijeća:
„Moje mišljenje je isto nekako na tom tragu jer ja pretpostavljam da oni neće bit sad s time zadovoljni jer oni su htjeli promjenu lokacije, a mi smo sad opet izglasali da spomenika nema i pretpostavljam da će oni biti nezadovoljni i onda će opet vjerojatno prema van komunicirati Općina je ta koja ne da spomenik koja ne želi i tako dalje. Tako da eventualno biti spreman ako će oni ići sa tom retorikom, onda objasniti zašto smo tu odluku donijeli kako i u kom smjeru. U konačnici javnost zna, taj prosvjed na dan Općine, u šest sati ili u koliko je bilo, petnaest minuta kasnije na E-varaždinu bila je snimka, ne samo da mi znamo više-manje se otprilike zna, dal baš treba dolijevat ulje na vatru ne treba ali pretpostavljam da oni stati neće, jer njihova želja, oni žele zapravo da spomenik nije tu nego je tu ili negdje drugdje, a ne da spomenika nema. I naravno oni će isto sad morati iskomunicirati na van sad zašto opet spomenika nema. Sigurno oni ne budu htjeli sebe prikazati kao krivcima zašto naši branitelji sad neće dobiti spomenik jer će krivac opet biti općina, načelnik. Sad sa priopćenjem sam tu možda više na tragu Mihaela, al opet može se recimo pričekati pa vidjeti njihova reakcija možda da vidimo dali će oni na tom koraku prvi ići“.

Tea Grđan članica Općinskog vijeća:
„Slažem se isto sa Ivančicom, međutim ja se bojim da oni sad tu ne budu stali, prvo je bio spomenik sad slika, mislim da se mi kao Općinsko vijeće ne bi smjeli uopće dovoditi u situaciju da se takva pisma dostavljaju. Mislim mi smo službeno tijelo i to je krajnje, mislim takav vid komunikacije je krajnje nedopustiv prvo prema nama, a zatim i prema članovima obitelji da djeca poginulog moraju preživljavati na taj način nakon toliko godina takve stvari. Mislim da je to krajnje nedopustivo“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„To je to, načelniče imate još nešto za dodati?“

Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec:
„Mislim da sam većinu svega rekao, ja sam isto takvog mišljenja kao i vi. Poznavajući te ljude, zapravo mogu sada reći da ih zapravo i ne poznam, ja sam sa nekim ljudima od osnovne škole s predsjednikom od toga da smo se i družili kroz udrugu gdje sam bio, kako sam i napomenuo aktivan u toj udruzi, pomagao tim ljudima i jednostavno jako su me iznenadili sa svojim ponašanjem. Ono što je danas bilo rečeno, ne treba tu zanemariti ali ja se ne bojim ničega, govorim o prijetnjama, pa čak i ako treba, sad ću možda malo i biti teškim riječima, dati život za ovu Općinu.
I danas je bilo spomenuto na povjerenstvu i Koradeu nisu vjerovali, radio je nerede i desilo se to kaj se desilo. Dobro, pustimo, bude se smirilo, ja se ne bojim ničega i danas mogu hodati po Vidovcu kao što sam i nekad hodao.
Ne bojim se takvih tipova koji tu dolaze sa psovkama, sa prijetnjama, dvadeset godina sam tu načelnik i nikad nisam doživio takve prijetnje od hrvatskih branitelja s kojima sam bio i 90-te tu u Odredima narodne zaštite i čuvali smo straže. Evo dal na žalost ili sreću nisam bio mobiliziran, ali sam bio tu skoro mjesec dana, kasnije mi se spočitavalo da sam studirao u Zagrebu. Kao što je i rekao načelnik Policije danas ako ima potrebe on će sa njima porazgovarati i ja sam mu lijepo rekao prvo kaj te budu pitati jesi li bio u ratu ili nisi jer to je osnova današnjeg razgovora i povlačenje tog domovinskog rata već trideset godina, a zaboravljaju kaj je rekao general Gotovina kad se vratio, koji je bio hrvatski uznik u Hagu, braneći čast i slobodu i Hrvatske i hrvatskih branitelja da je rat završeni da se okrenemo budućnosti. Slažem se sa vama da ne idemo dalje da pokušamo tu stati, ali ne vjerujem odnosno sumnjam da je ovo kraj, kako je i napomenuto ovdje. Velim, danas smo dobili jedan dopis, sutra će se tražiti deportacija obitelji Cecelja možda ili da ne znam izmijenimo ove slike po zidu, tako da odradili smo ovaj dio, stavili smo van snage tu odluku, obitelji neće pristati i rekle su do daljnjega na nikakvu lokaciju i da se one slažu s time ako treba da se i nikad ne postavi taj spomenik, prvenstveno zbog tog načina komuniciranja prema njima, pa smatram da nitko ne može pa ni udruga hrvatskih branitelja određivati lokaciju i dizati spomenike sa imenima i prezimenima ljudi koji su dali živote, a da njihove obitelji to ne dozvole, odnosno da nisu suglasne sa time. Malo se evo i u svemu tome gubim jednostavno jer takvo na neki način razočarenje, možemo mi svašta jedno drugome reći, u nekakvoj političkoj borbi, političkom kontekstu, predizbornoj kampanji, ali mene jednostavno žalosti da si netko stavlja znak važnosti iznad demokratski izabranih tijela općine Vidovec, ne samo mene kao načelnika nego i vas kao vijećnika da dijeli pravdu po babi i po stričevima, da si to ne smijemo dozvoliti. Znam da sigurno i pazite na riječi koje danas tu govorite da ne bi otišle van da si ne bi branitelji to krivo protumačili jer jednostavno situacija je takva da se danas jednostavno svi boje govoriti ne protiv nego jednostavno suprotstaviti se određenim mišljenjima, a da ne navuku na sebe bijes braniteljskih djela braniteljske populacije. Ja sa udrugama HVIDR-om, 104. brigadom, 7. Gardijskom brigadom PUMA, sa specijalcima i policajcima imam odlične odnose, oni su i prije novce dobivali, tu se sad pokušava govoriti o nečemu da ja pokušavam napraviti razdor sa zlatnicima i ne znam čemu. Neću reći da nisam čuo od tih predsjednika lijepu riječ o našoj udruzi, ali naša udruga je definitivno izolirana ne druži se sa nikime, imali su određene planove i ciljeve da sudjeluju u društvenom životu naše općine, što je u početku i bilo tako, kasnije su se maknuli iz svega toga. Stvarno ne znam ali ne radi se o svim braniteljima, o svim članovima upravnog odbora nego o dvoje troje ljudi koji neću reći manipuliraju ali jednostavno nameću svoju volju i ostalim članovima. Od tih 90 članova neki su izrazili svoje protivljenje ovakvom načinu komunikacije pa i nedolaskom na prosvjed, za što sam opet bi okrivljen da sam nazivao te ljude i prijetio da ne dolaze na prosvjed i sve ostalo.

Velim, ne znam kako daleko će sto sve skupa otići, poslati ćemo im sutra da je stavljena van snage odluka o lokaciji, ne bi rekao da je baš tak bilo ono ajmo sad odluku napraviti pa sim tam, formirali smo povjerenstvo koje ste vi izglasali, znači obavili smo razgovore sa svima, Župan je tu isto pokazao inicijativu da nas proba na neki način staviti zajednički za stol, nije išlo, pokazali smo dobru volju opet govorim o tom utorku o sastanku koji je nažalost trajao nekih trinaest minuta gdje su oni demonstrativno, uopće nisu htjeli razgovarati, izvrijeđali sve općinske dužnosnike, obitelji, suprugu, možda nesuvislo sad govorim, ali mislim da sam duboko stvarno potreseni načinom funkcioniranja jedne udruge koja je trebala biti zapravo primjer osnivanja demokratskih institucija, zakona, a prvenstveno i ustava Republike Hrvatske“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Hvala načelniku, mislim da još samo treba dodati da je Povjerenstvo radilo isključivo i jedino na način da je slušalo volju obitelji poginulih i nestalih branitelja. I to su danas oni uzeli kao najveću zamjerku. Ponavljam da sve posvuda gdje se oni pojavljuju na svim manifestacijama svi govore da su obitelji iznad svih, al nažalost oni su na takvu pljusku naišli u svojoj vlastitoj općini. Slažem se sa svima, odnosno zahvaljujem svima koji ste sudjelovali u raspravi, ali moram pitati Petru da li bi prijedloge, zaključke sa ove rasprave stavili pod novu točku kao razno a. i b. jer mislim da bi trebali između ostaloga zapisnički konstatirati i dati na usvajanje zaključak o tome da se za sada ne ide u javnost, ali da se pripremi tekst za javnost ukoliko bi u javnosti Vijeće ko institucija od strane branitelja bila napadnuta, na način da smo mi sad maknuli to samo zato jer ne želimo prihvatiti njihov prijedlog gdje bude spomenik. I mislim da bi trebali dati na usvajanje, ono što sam rekla u početnom izlaganju, a to je da li podržavate zahtjev obitelji poginulih branitelja i nestalih da tražimo sastanak sa ministrom Medvedom i da nakon sastanka sa ministrom damo očitovanje udruzi o zahtjevu o skidanju slike Ivice Cecelja sa spomen ploče.

Da li se slažete da zapisnički konstatiramo da smo napravili raspravu oko toga da li da idemo u javnost ili ne i da između ostaloga dam na usvajanje prijedlog zaključka da ne idemo sutra u javnost s našom odukom, ali da imamo pripremljeno kratko obrazloženje bez ne znam kakvih velikih navoda i bilo kakvih korištenja izraza iz njihovog dopisa, ali da u principu bude sažetak onoga isključivo zbog javnog reda i mira, u Općini smo donesli takvu odluku do daljnjega van snage aktivnosti oko izgradnje spomenika. Da li se slažete sa takvim prijedlogom ili ne? Tko je za takav prijedlog zaključka?

Tko je za?: 11 članova Vijeća
Tko je protiv?: 0
Ima li suzdržanih?: 0

„Hvala. Konstatiram da smo jednoglasno usvojili taj zaključak i ne znam da li da idemo s tim na Vijeće ili da to ostavimo kao zapisnik kojega imamo sa sastanka načelniče nas s obiteljima oko sastanka sa ministrom Medvedom“.

Bruno Hranić načelnik Općine Vidovec:
„Možemo staviti da je Vijeće informirano o tome da obitelji traže sastanak“.

Ljubica Hosni predsjednica Općinskog vijeća:
„Onda ćemo to samo zapisnički konstatirati što su tražile od nas obitelji. Ja mislim da smo iscrpili točke dnevnog reda i više od njih, hvala Vam na dolasku i zatvaram izvanrednu sjednicu Općinskog vijeća Općine Vidovec u 20:00 sati.“

Općinsko vijeće Općine Vidovec
PREDSJEDNICA
Ljubica Hosni

Zapisničarka
Andreja Peharda